

ಎರೆಯತೆರ್ವರ್‌ ಎಂದು ಕಟೆಯಂತೆ (ಇದೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಅಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ) ಬಿಡಿಸಿ ಕಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಕೂಡಲೇ ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಥಮ್ಮೊ ಅಪ್ಪಾ ಚಿಕ್ಕೆ ಬಂತು.

ಕಸಬರಿಗೆಯನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿದರೆ, ಸಿಗುವ ಮೂರುಕಾಸಿನ ಪುಣ್ಯವೂ ಹೊರಟಿರುತ್ತಾಗುವದೆಂದು ನನ್ನಜ್ಞಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ವರ್ಷಾರ್ಥಾ ಉಲಿನ ಮಾರಿ ನೂಕುವ ಕುಕ್ಕೆಗೆ ಬೇರೆ ಕಸಗಳ ಜೀಲತೆಗೆ ಗುಡಿಸಿ ಗುಡಿಸಿ ತಾನೇ ಕಸವಾದ ಒಂದು ಮೋಟು ಕಸಬರಿಗೆ ಬೇಕೇ ಬೇಕಿತ್ತು. ಗ್ರಾಮದ ಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಸಗಳನ್ನೇಲ್ಲ ಸೂರ್ಯ ಹುಟ್ಟಿವ ಮೊದಲೇ ಸುರಿದು ಬಂದರೆ ಆ ವರ್ಷದ ಕಾಲ್ಯಾಂತರ ಮಾರಿಗಳು ಈ ಕಸದೊಂದಿಗೆ ತೊಲಗಿದವೆಂದೇ ಅಥರ್. ಕಸವನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸೇಂಟಮಾರಿಗಳನ್ನು ಗುಡಿಸಿ ಓದಿಸಲೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲು ಸಲ್ಲಿವ ಈ ಮೋಟು ಹಿಡಿಗಳು ಬೇಕೇಬೇಕಿತ್ತು. ಇದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೇತ ಸಮಾಜದೇವೆ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ‘ಮೋಟುಹಿಡಿ’ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೊಟ್ಟು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದೆಯಂತೆ. ‘ಮಲಗಿದ ಕೂಸಿನ ನಿದ್ದೆಯ ಕಸವನು ಗುಡಿಸುವನು ಕಣ್ಣ ಬಿಡಿಸುವನು’ ಎಂದು ಪಂಚೇಯವರು ತಮ್ಮ ‘ಉದಯರಾಗ’ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ, ಜಗವನ್ನು ಪೂರ್ಕೆಯುವ ರವಿಯನ್ನು ನಿದ್ದೆಯ ಕಸವನ್ನು ಗುಡಿಸುವ ಪೂರಕೆಯನ್ನಾಗಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದು ‘ರವಿ ಕಾಣಿಸ್ತು ನ್ನು ಕವಿ ಕಂಡ’ ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಒದಗಿಸುವಂತಿದೆ.

